

KAMER VAN BEROEP
BESLISSING d.d. 30/10/2023
Algemeen rolnummer: NB-017-21
2017-XXXXXX-G-XX-XXX-00001
A.R.: 23/23

Betreft:

De heer **A...**, verpleegkundige, XXXX, XXXX met Riziv-nummer: 4XXXXXXXXXX
XXX

Appellant, vertegenwoordigd door Mr. B...., advocaat te XXXX, XXXX.

Tegen

Riziv-Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (verder afgekort: DGEC), openbare instelling van sociale zekerheid met zetel te 1210 Brussel, Galileelaan, 5/01 met KBO-nr.: 0206.653.946

geïntimeerde, vertegenwoordigd door de heer C..., jurist, ambtenaar bij geïntimeerde.

Op de openbare terechtzitting van 24 oktober 2023 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedureglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Riziv.

VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 08.11.2021, ter kennis gegeven met een brief aan appellant op 17.11.2021;
- het verzoekschrift hoger beroep van de appellant van 17.12.2021, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 21.12.2021;

- de antwoordconclusies van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) bij het RIZIV van 10.03.2022, neergelegd op de griffie op 10.03.2022;
- de tussenbeslissing van de Kamer van beroep van 23 augustus 2023;
- de conclusies na heropening van de debatten van de DGEC van 19 september 2023;
- de vaststelling van rechtsdag op 24 oktober 2023.

Werden gehoord op de zitting van 24 oktober 2023:

- mr. B... voor de appellant
- de heer C... voor de DGEC (geïntimeerde).

De debatten, die voor zoveel als nodig werden hernomen voor de gedeeltelijk anders samengestelde Kamer, werden op deze zitting gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

1. DE BESLISSING VAN DE KAMER VAN BEROEP VAN 23 AUGUSTUS 2023

Bij beslissing van de Kamer van beroep van 23 augustus 2023 werd een overzicht gegeven van:

- de feiten en tenlasteleggingen (punt 2 van de tussenbeslissing);
- de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 8 november 2021 (punt 3);
- de vorderingen in hoger beroep (punt 4).

Bij dezelfde beslissing werd het hoger beroep van de heer A... ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard.

De bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 8 november 2021 werd **hervormd**.

Ten aanzien van de tenlasteleggingen werd geoordeeld als volgt:

- Tenlastelegging 1 betreffende de niet uitgevoerde verstrekkingen werd gegrond verklaard, met dien verstande dat de inbreuk ten aanzien van verzekerde E... te kwalificeren is als een schending van de conformiteit van de aangerekende verstrekkingen.

De ten onrechte aangerekende som voor de niet uitgevoerde verstrekkingen werd bepaald op **3.673,26 euro**.

- Tenlastelegging 2.1. betreffende de onvolledige verpleegdossiers werd geground verklaard.

Er werd beslist dat er geen terugbetaling wordt opgelegd.

- Tenlastelegging 2.2. betreffende de aanrekening van code 429015 werd geground verklaard.

De ten onrechte aangerekende som werd bepaald op **820,38 euro**.

- Tenlastelegging 2.3. betreffende niet aanrekenbare verzorging werd geground verklaard.

De ten onrechte aangerekende som werd bepaald op **10.797,77 euro**.

- Tenlastelegging 2.4. betreffende de inschatting van de afhankelijkheids-criteria werd gedeeltelijk geground verklaard.

De ten onrechte aangerekende som werd provisioneel bepaald op 11.254,69 euro.

Zij diende nog te worden vermeerderd met de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen op naam van verzekerde D... ingevolge tenlastelegging 2.4.

De totaal ten onrechte aangerekende som werd aldus provisioneel bepaald op 26.546,10 euro.

Ten aanzien van de administratieve geldboete werd geoordeeld als volgt:

- Voor tenlastelegging 1 werd een geldboete opgelegd van 50% of **1.836,63 euro**.
- Voor tenlastelegging 2.1. werd de geldboete bepaald op 50% x 20.232,63 euro = **10.116,31 euro**, met uitstel over een periode van 3 jaar
- Voor tenlasteleggingen 2.2. tem 2.4. werd de administratieve geldboete bepaald op 40% van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen.

Deze waarde kon nog niet definitief worden bepaald.

De Kamer van beroep besloot ambtshalve tot de heropening van de debatten om de DGEK toe te laten de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen op naam van de heer D... te laten herberekenen en het resultaat ervan voor te leggen (tenlastelegging 2.4.).

2. DE VORDERINGEN NA DE BESLISSING VAN 23 AUGUSTUS 2023

De DGEC vordert in de conclusie van 19 september 2023 om

- te oordelen conform de tussenbeslissing van 23 augustus 2023.
- voor recht te zeggen dat het RIZIV, DGEC, aan de heer A... het bedrag van 47.710,29 euro dient terug te storten, te vermeerderen met 7% interesten te rekenen vanaf de 31^e dag na de kennisgeving aan het RIZIV, DGEC van de beslissing van de Kamer van beroep van 23 augustus 2023.

De heer A.... heeft geen conclusies neergelegd na de beslissing van 23 augustus 2023. Hij verklaarde ter zitting dat er geen opmerkingen zijn bij de herberekening gemaakt door de DGEC. Hij stelt de vraag naar de toepassing van de algemene rechtsbeginselen in zake de ingangsdatum voor de berekening van de intrest.

3. BESPREKING

3.1. De ten onrechte aangerekende verstrekkingen tav verzekerde D...

1. Zoals gevraagd in de beslissing van 23 augustus 2023, is de DGEC intussen overgegaan tot een herberekening van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen op naam van verzekerde D... (tenlastelegging 2.4.).

De herberekening heeft betrekking op de periode van 26 april 2016 tot en met 26 december 2016. In deze periode zijn de verstrekkingen aangerekend op basis van forfait C in plaats van forfait B.

Een toepassing van de verschilregel levert volgens de DGEC een onterecht aangerekend bedrag op van 639,16 euro.

Het verschil tussen het aantal aangerekende en aanrekenbare verstrekkingen op naam van de verzekerde wordt samen met de nomenclatuurnummers weergegeven in de conclusies voor de DGEC van 19 september 2023.

Deze herberekening staat niet ter discussie. Zij kan worden bijgetreden.

3.2. De terug te betalen waarde van de onterecht aangerekende verstrekkingen

2. In aansluiting op de beslissing van 23 augustus 2023 en rekening houdend met de waarde van de onterecht aangerekende verstrekking op naam van D..., zijn de ten onrechte aangerekende bedragen voor tenlastelegging 2.4. te bepalen op de som van 11.254,69 euro + 639,16 euro = **11.893,85 euro**.

Het totaal terug te betalen bedrag voor de tenlasteleggingen 1 en 2.2. tem 2.4 bedraagt bijgevolg **27.185,26 euro**.

3.3. De administratieve geldboete

3. In aansluiting op de beslissing van 23 augustus 2023 en rekening houdend met het voorgaande, is de administratieve geldboete definitief te bepalen op:

- voor tenlastelegging 1: **1.836,63 euro**
- voor tenlastelegging 2.2.: 820,38 euro x 40% = **328,15 euro**
- voor tenlastelegging 2.3.: 10.797,77 euro x 40% = **4.319,10 euro**
- voor tenlastelegging 2.4.: 11.893,85 euro x 40% = **4.757,54 euro**.

Het totaal bedrag van de effectieve geldboete is dus gelijk aan **11.241,42 euro**.

Zoals bepaald in de beslissing van de Kamer van beroep van 23 augustus 2023 bedraagt de boete voor tenlastelegging 2.1., die werd opgelegd met uitstel voor een termijn van 3 jaar, **10.116,31 euro**.

3.4. De terug te storten som door het RIZIV, DGEC

4. Zoals bevestigd door de DGEC, heeft de heer A.... op 9 december 2022 in de huidige zaak de som van 86.139,97 euro betaald.

De som van de door hem verschuldigde waarde van de onterecht aangerekende verstrekkingen en de effectieve geldboete bedraagt in totaal 27.185,26 euro + 11.241,42 euro = 38.426,68 euro.

Het teveel betaalde bedrag is dus gelijk aan **47.710,29 euro**. Dit bedrag is door het RIZIV, DGEC, terug te storten aan de heer A....

3.5. De intresten op de terug te storten som door het RIZIV, DGEC

5. De DGEC vraagt te oordelen dat deze som te vermeerderen is met de intresten aan 7% bij gebrek aan betaling binnen 30 dagen na de kennisgeving van de huidige beslissing van de Kamer van beroep.

De appellant wijst er op dat het teveel betaalde bedrag reeds op 9 december 2022 door hem werd betaald. Hij stelt de vraag naar de toepassing van de algemene rechtsbeginselen in zake de ingangsdatum voor de berekening van de intrest.

6. Voor wat betreft de intrest verschuldigd door het RIZIV, DGEC in geval van terugbetaling, heeft de wetgever in artikel 156, §1, tweede lid van de ZIV-wet 1994, geopteerd voor volgend uitgangspunt:

“De verschuldigde sommen worden binnen de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissingen betaald. Bij gebrek aan betaling binnen die termijn, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening, te rekenen vanaf het verstrijken van die termijn.”

De ‘bedoelde beslissingen’ zijn deze van de Leidend ambtenaar, de Kamer van eerste aanleg of de Kamer van beroep.

De voormelde regel geldt evenzeer voor de bedragen die verschuldigd zijn door de zorgverlener.

7. Voor de ontstaansgeschiedenis van dit artikel 156 ZIV-wet 1994 dient te worden verwezen naar de wet van 13 december 2006 (B.S. 22 december 2006 (2e uitg.)). Daarbij werd dit artikel opnieuw werd opgenomen vanaf 15 mei 2007.

In deze versie van artikel 156, § 1 van de ZIV-wet 1994 (zoals van toepassing tot 27 augustus 2015) was bepaald dat de intresten reeds begonnen te lopen vanaf de eerste werkdag die volgde op de kennisgeving van de bedoelde beslissingen.

Dit werd bij wet van 17 juli 2015 (B.S. 17 augustus 2015) gewijzigd. De reden hiervoor was volgens de memorie van toelichting dat dit in de praktijk impliceerde "dat de interesten beginnen te lopen nog vóór het de schuldenaar van de verschuldigde sommen materieel mogelijk is over te gaan tot de terugbetaling van de verschuldigde sommen." (Parl. St., Kamer, 2014-2015, doc 54-1161/001, blz. 22).

De nieuwe regeling werd vervolgens als volgt toegelicht:

"Een termijn van betaling, bepaald op dertig kalenderdagen, moet worden toegekend. Eens deze termijn overschreden, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege en dus zonder aanmaning, interesten op te rekenen vanaf het verstrijken van deze termijn van dertig dagen. Deze regel is van toepassing, zowel voor de bedragen verschuldigd door de zorgverlener, als voor de bedragen die zouden

moeten terugbetaald worden door het RIZIV, ingevolge een beslissing uitgesproken door één van de rechtscollleges, ingesteld bij de DGEC."

(Parl. St., Kamer, 2014-2015, doc 54-1161/001, blz. 22).

De DGEC vraagt dat artikel 156, §1 ZIV-wet 1994 wordt toegepast op de terugbetaling waartoe hij krachtens de huidige beslissing verplicht is.

Deze vraag strookt met de toepasselijke wettelijke bepalingen en is gegrond.

Ingevolge deze toepassing beginnen de intresten bijgevolg pas te lopen bij gebrek aan betaling na de termijn van 30 dagen, volgend op de kennisgeving van de huidige beslissing

7. De vraag van de heer A.... om rekening te houden met de datum waarop de sommen door hem zijn betaald, kan niet worden bijgetreden.

Deze vraag is in strijd met artikel 156, §1 van de ZIV-wet en met het opzet van de wetgever.

De vraag van de heer A.... strookt overigens evenmin met de algemene regels, zoals bepaald in het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 5.134 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt in verband met de onverschuldigde betaling:

"Diegene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, is verplicht ze terug te geven overeenkomstig de artikelen 5.115 tot 5.122."

Artikel 5.122 bepaalt in verband met het de intrest:

"De restitutie van een zaak omvat de opbrengsten, de vruchten, de interest aan de wettelijke interestvoet of de waarde van het genot dat zij heeft voortgebracht sinds de schuldenaar opgehouden is te goeder trouw te zijn." (eigen onderstreping).

Deze bepaling sluit aan bij het oud artikel 1378 BW, waarover het Hof van Cassatie oordeelde als volgt:

"Diegene die te goeder trouw een betaling heeft ontvangen en deze als onverschuldigd moet terugbetalen, is in de regel slechts interest verschuldigd vanaf het tijdstip dat hij tot de terugbetaling werd aangemaand" (Cass. (3e k.) AR S.11.0015.N, 12 november 2012, JTT 2013, afl. 1147, 46, concl. LECLERCQ, J.).

Krachtens artikel 156, §1 van de ZIV-wet, zoals van toepassing in deze zaak, is een aanmaning niet vereist. Er geldt wel een termijn van 30 dagen die door de wetgever nodig werd geacht om aan de verplichting tot terugbetaling te kunnen voldoen.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145. Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement.

In aansluiting op de beslissing van 23 augustus 2023, waarbij de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 8 november 2021 werd hervormd, oordeelt de Kamer van beroep op tegenspraak over de vordering van het RIZIV, DGEC als volgt:

- verklaart de vordering van het RIZIV, DGEC ingesteld ten aanzien van de heer A... ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;
- zegt dat de heer A... ingevolge de tenlasteleggingen 1 en 2.2. tem 2.4. gehouden is tot de terugbetaling aan het RIZIV, DGEC van het bedrag van **27.185,26 euro**.
- legt aan de heer A... een administratieve geldboete op van
 - o 50% of **1.836,63 euro** voor tenlastelegging 1,
 - o 50% of **10.116,31 euro** voor tenlastelegging 2.1., met uitstel over een termijn van 3 jaar;
 - o 40% of **328,15 euro** voor tenlastelegging 2.2.
 - o 40% of **4.319,10 euro** voor tenlastelegging 2.3.
 - o 40% of **4.757,54 euro** voor tenlastelegging 2.4.en zegt dat hij gehouden is tot betaling van de effectief opgelegde boetes.
- zegt dat het RIZIV, DGEC, ingevolge de betaling door de heer A... van 9 december 2022 gehouden is tot terugstorting van het teveel betaalde bedrag en veroordeelt het RIZIV, DGEC bijgevolg tot de terugbetaling van de som van **47.710,29 euro**, te vermeerderen bij gebrek aan betaling binnen 30 dagen na de kennisgeving van deze beslissing met de intresten aan 7%, zoals bepaald in artikel 156, § 1 van de ZIV-wet.
- wijst het meer gevorderde af als ongegrond.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 30 oktober 2023 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke DEMEDTS, magistraat, Voorzitter van de Kamer van beroep
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

Martin
Volcke
(Signature)

Digitally signed by
Martin Volcke
(Signature)
Date: 2023.10.30
13:26:48 +01'00'

Martin VOLCKE

De Voorzitter,

Marijke
Demedts
(Signature)

Digitaal
ondertekend door
Marijke Demedts
(Signature)
Datum: 2023.10.30
14:01:48 +01'00'

Marijke DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en in die taal beraadslaagde, was samengesteld uit de mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Viviane Van Elshocht en dokter Els De Letter, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mimount El Abboudi en de heer Freddy Raymackers, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisaties van verpleegkundigen.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van beroep zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande administratief cassatieberoep (artikel 156, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). De sommen brengen van rechtswege verwijlinteressen aan de wettelijke rentevoet op na het verstrijken van een termijn van 30 dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing van de Kamer van beroep (artikel 156, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). Het beroep bij de Raad van State,

afdeling bestuursrechtspraak, schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994).